

Licitador exclòs en el procés de licitació administrativa: fins on arriba el dret a recórrer? Anàlisi de la Resolució TCCSP n° 333/2025 de 31 de juliol

En l'àmbit de la contractació pública, la legitimació per recórrer és una qüestió processal clau que delimita taxativament i d'inici qui pot impugnar les decisions de l'Administració i en quin moment. Una de les situacions més complexes al respecte sorgeix quan un licitador, després de ser exclòs d'un procediment, pretén impugnar l'adjudicació del contracte a una altra empresa. La recent **Resolució núm. 333/2025 de 31 de juliol dictada pel Tribunal Català de Contractes del Sector Públic (TCCSP)** aclareix de manera contundent els límits d'aquesta legitimació, consolidant una doctrina alineada amb el dret europeu i la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE). El cas analitzat pel TCCSP té un seguit de peculiaritats que permeten un anàlisi didàctic interessant sobre qüestions habituals i debatudes que cal tenir en compte a l'hora d'interposar recursos especials, com són els límits de la legitimació activa de les empreses que pretenen impugnar decisions dels òrgans de contractació.

1. Antecedents del cas

La problemàtica que es presenta té el seu origen en una licitació del Servei Català de la Salut (CatSalut) per al subministrament d'exoesquelets. L'empresa GMR SL va ser exclosa del procediment per un presumpte incompliment tècnic. Aquesta decisió va ser objecte d'un primer recurs especial, que el TCCSP va desestimar prèviament mitjançant la seva Resolució núm. 214/2025, confirmant així la legalitat de l'exclusió.

Posteriorment, el CatSalut va adjudicar el contracte a l'empresa AHM SL. En aquest moment, GMR SL va interposar un segon recurs especial, aquest cop contra l'acord d'adjudicació. Per fonamentar la seva legitimació, la recurrent va esgrimir dos arguments principals: *a)* Que la seva exclusió no era ferma, ja que havia interposat un recurs contenciós administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya; *b)* Que ostentava un interès legítim derivat de la possibilitat que, si s'anul·lava l'adjudicació, la licitació es declarés deserta i es convoqués un nou procediment en el qual podria participar.

2. Anàlisi de la legitimació activa de l'entitat recurrent per part del TCCSP

El Tribunal Català aborda ambdós arguments per concloure que la recurrent no té legitimació activa per impugnar l'adjudicació, i dictaminar la inadmissió del recurs especial, no sense una important i nodrida resolució al respecte:

- **L'interès en una nova licitació: un benefici hipotètic i no un interès legítim:** El TCCSP descarta ràpidament el segon argument. Considera que el possible benefici de participar en una futura licitació és merament “hipotètic i eventual”, no pas cert i directe. El Tribunal recorda que la normativa de contractació pública no obliga l'òrgan de contractació a convocar una nova licitació si l'actual es declara deserta, ni a fer-ho en els mateixos termes (vid. **Resolució del Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals - TACRC - n° 149/2020 de 26 de març**).

Aquest raonament s'alinea perfectament amb la doctrina consolidada del TCCSP (entre moltes, la **Resolució TCCSP n° 243/2025 de 28 de maig**) així com també de d'altres tribunals, com del TACRC, que rebutja sistemàticament els recursos basats en un interès genèric en la legalitat. Com s'estableix, per exemple i entre altres, a la **Resolució TACRC n° 1391/2023 de 27 d'octubre**, el recurs especial no admet l'acció popular, o la Resolució **TACRC n° 146/2023 de 9 de febrer** que comentava que “...el interés invocado ha de ser un interés cualificado por su ligazón al objeto de la impugnación... el interés simple y general de la eventual restauración de la legalidad supuestamente vulnerada y de la satisfacción moral o de otra índole que pueda reportarle a la reclamante el que no resulten adjudicatarias algunas otras empresas licitadoras, toda vez que nuestro ordenamiento no reconoce la acción popular en materia de contratación pública”.

L'article 48 de la Llei de Contractes del Sector Públic exigeix que els drets o interessos legítims del recurrent es vegin perjudicats o puguin resultar afectats, de manera directa o indirecta. Un interès abstracte en el compliment de la legalitat, sense un vincle directe amb la possibilitat d'obtenir el contracte, no compleix aquest requisit. Per tant, l'esperança d'una nova licitació no confereix legitimació.

- **El concepte clau de l'exclusió "definitiva" segons la doctrina del TJUE:** El nucli de la resolució rau en l'anàlisi del primer argument: el caràcter no ferm de l'exclusió. El TCCSP recorre a la Directiva 89/665/CEE i a la jurisprudència del TJUE (vid. **STJUE de 9 de febrer de 2023, C-53/22**) per determinar quan una decisió d'exclusió esdevé "*definitiva*" a efectes de poder recórrer actes posteriors. Segons el TJUE, una exclusió és definitiva quan ha estat notificada al licitador i, a més, ha estat considerada legal per un òrgan de recurs independent o ja no pot ser objecte de recurs.

El TCCSP afirma, citant jurisprudència prèvia del TJUE, que ell mateix té la consideració d' "òrgan de recurs independent" a Catalunya. En conseqüència, en el moment en què el Tribunal va dictar la Resolució núm. 214/2025 desestimant el recurs de GMR SL contra la seva exclusió, aquesta va adquirir caràcter "definitiu en via administrativa".

Aquesta "definitivitat" implicaria que GMR va perdre la seva condició de licitador i, per tant, qualsevol interès legítim i directe en els actes posteriors del procediment, com l'adjudicació. No obstant, el fet que l'exclusió estigui pendent de revisió en la via contenciosa administrativa no altera aquesta conclusió en l'àmbit del recurs especial. D'aquesta manera, si GMR obtingués una sentència favorable del TSJC, aquesta comportaria l'anul·lació de tot el procediment posterior, inclosa l'adjudicació, però aquest és un efecte de la via judicial, no una raó per mantenir oberta la via del recurs especial administratiu i/o la seva legitimació en aquest punt o terme.

3. Implicacions practiques de la doctrina comentada

Aquesta resolució suposa un avís important per a les empreses interessades en les licitacions, oimés quan consolida una interpretació coherent i alineada amb el dret europeu, delimitant clarament els camins processals i el concepte d'interès legítim en cada cas i escenari. Per altra banda, la batalla contra una exclusió és un combat que, un cop infructificada la via administrativa especial davant els Tribunals

FERNANDEZADVOCATS

Administratiu de Contractació, desplaça el camp de joc definitivament a la jurisdicció contenciosa administrativa.

**El present article és merament divulgatiu i no suposa assessorament ni Compromís d'actualització.*

Per més informació o assessorament, contacti amb info@fernandezadvocats.es